

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

אמיר שמעוני
ע"י ב"כ עוה"ד אייל אבולפייה

המערער

נגד

אתיה דקל
ע"י ב"כ עוה"ד נטלי אבני

המשיב

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטה שניתנה על ידי בית משפט השלום בחדרה (כב' השו' ר' סגל-מוהר) בנוכחות הצדדים, ביום 23.9.21 בתיק ה"ט 29709-09-21 (להלן: "**החלטת קמא**" או "**ההחלטה**").

ההחלטה ניתנה בבקשה שהגיש אתיה דקל (להלן: "דקל") למניעת הטרדה מאיימת, על פי **חוק למניעת הטרדה מאיימת**, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").

הבקשה הוגשה נגד חמישה משיבים - קארין שבי (משיבה 1); נדב פרץ (משיב 2); אוהד וסרמן (משיב 3); אמיר שמעוני (משיב 4 - הוא המערער בערעור זה); חן אלירז (משיבה 5).

2. לאחר דיון במעמד צד אחד, שהתקיים ביום 19.9.21, ניתן על ידי בית משפט קמא צו זמני, אשר **אסר על מי מהמשיבים "ליצור קשר כלשהו עם המבקש, לאיים עליו, או להטריד אותו בכל דרך שהיא"**. תוקף הצו הזמני - עד לדיון, שנקבע על ידי בית משפט קמא ליום 23.9.21 בשעה 13:00.

בית משפט קמא קבע כי הצו הזמני ניתן "**לאחר ששמעתי את דברי המבקש בדבר האיומים המושמעים כלפיו מצד המשיבים וצפיתי בדברים שכתבה המשיבה 1 בפייסבוק**". הדברים שכתבה משיבה אחת בפייסבוק הוגשו כמוצג בישיבה שהתקיימה ביום 23.9.21, סומנו נ/1 ונסרקו לתיק בית משפט קמא.

3. ביום 23.9.21 קיים בית משפט קמא דיון בבקשה, במעמד הצדדים. לדיון התייצבו דקל, (המבקש בבית משפט קמא) וכן כל המשיבים, למעט משיב 3. אציין, כבר כאן, כי הצדדים הוזמנו לשעה 13:00, אך (כפי שעולה מהפרוטוקול ומההחלטה) תחילת הדיון התעכבה בשל תקלות במערכת נט המשפט, בשל בעיה רפואית של הקלדנית, שהצריכה פינויה לבית חולים וכן בשל היות השופטת קמא תורנית מעצרים באותו יום. בסופו של דבר החל הדיון בשעה 19:30 ונמשך כחמישים דקות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

1
2 4. מפרוטוקול הדיון עולה, שתחילה נחקרו משיבים 1 ו-2 ורק לאחריהם נחקר דקל. בהמשך
3 נאמרו דברים, לסירוגין, על ידי משיבים 1 ו-2 וכן על ידי המערער (משיב 4) ובא כוחו. לאחר מכן
4 נחקרה משיבה 5 ולאחריה - שוב נחקר דקל. מפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא עולה שהדיון היה
5 סוער, בלשון המעטה. די לקרוא את הפרוטוקול ובעיקר את אשר נכתב בעמ' 12-13, לגבי בא כוחו
6 של המערער (משיב 4) כדי להבין עד כמה מתונה המילה "סוער", בהקשר זה.

7
8 עוד יש לציין, כי במהלך הדיון הוצגו בפני בית משפט קמא מסמכים מהטלפון של המבקש
9 ושל משיב 2 (אשר בית משפט קמא התייחס אליהם, בפרוטוקול אך, פרט לפוסט של משיבה 1, אשר
10 סומן נ/1, הם לא סומנו כמוצגים ולא נסרקו לתיק בית המשפט).

11
12 5. בסופו של דבר, קיבל בית משפט קמא את הבקשה נגד משיבים 1, 4 ו-5 וכן נגד משיב 3,
13 אשר לא התייצב לדיון וכך נכתב בהחלטה (ההדגשות, כאן ובשאר פסק הדין, אינן במקור):
14

15 "הדיון נמשך מזה חמישים דקות שבמהלכן נוכחתי לדעת כי התנהגותה של משיבה 1
16 בוטה ביותר הן כלפי המבקש והן כלפי בית המשפט, לא הוכח לי כנדרש כי משיב 2 איים על
17 המבקש, כן הוכח לי כי משיב 4 הטוען כי המבקש חייב לו כסף מטריד אותו וגם מתחייב להמשיך
18 ולהטריד אותו ושמעתי את משיבה 5 מתקשרת אל המבקש, מודיעה לו שהיא חברתה של משיבה
19 1 ושואלת אותו על הכסף שהוא חייב לה.

20 להתרשמותי, מדובר בהתנהגויות מטרידות מצד משיבה 1, משיב 4 ומשיבה 5 על רקע של
21 סכסוך כספי שעל מנת לפתור אותו היה על המשיבים...

22 משיבה 1 מתפרצת לאולם וצועקת לעבר המבקש ש'זה יהיה הסוף שלו וגם אומרת לבית
23 המשפט אותך אישית אני אתבע'...

24 ...היה על המשיבים לפנות לבית המשפט בתביעה אזרחית ו/או לנקוט בכל אמצעי
25 לגיטימי אחר אך לא באופן הזה שבו בחרו הם לנהוג במבקש גם אם הוא חייב להם כסף.

26 אשר לב"כ משיב 4 וטענותיו כלפי בית המשפט -

27 הדיון אכן נקבע להיום בשעה 13:00. מדובר ביום תורנות שלי שבו אני השופטת היחידה
28 שנמצאת בבית המשפט. עם הגעתי לאולם בשעה 8:30 הסתבר כי מערכת נט המשפט אינה פועלת
29 כלל וכלל ולכן נאלצתי להמתין כשעה וחצי ולאחר מכן התחלתי לתעד את מהלך הדיונים בבקשות
30 מעצר בכתב יד. באותו שלב הקלדנית שעבדה איתי חשה ברע, נבדקה על ידי חובש ולאחר מכן
31 פנתה למיון בבית החולים הלל יפה. במהלך הזמן שלאחר מכן המתנתי לבואה של קלדנית מחליפה
32 ומאז ישבתי באולם ושמעתי 24 בקשות מעצר ועוד מספר בקשות למניעת הטרדה מאיימת. במהלך
33 כל היום מאז השעה 13:00 פנה אלי ב"כ המשיב 4 באופן חצוף ומשתלח כשהוא מתלונן על כך
34 שאינני נדרשת לדיון בענין מרשו שהוא המשיב 4 והוא בלבד בתיק זה. בשלב מסוים נאלצתי לבקש
35 מב"כ משיב 4 לעזוב את האולם וגם מאבטח בית המשפט נדרש לכך כשב"כ משיב 4 מתנגד באופן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

1 פיזי להוצאתו מהאולם. התנהגות כזו מצד עורך דין אינה מקובלת עלי ואם לא מדובר היה ביום
2 כה קשה לכולם, לא הייתי מהססת מלפנות בתלונה ללשכת עורכי הדין.

3
4 סוף דבר, ולאור התרשמותי מהתנהגות המשיבים כלפי המבקש, אני מורה כדלקמן:

- 5
6 א. אוסרת על משיבים 1, 3 (שלא התייצב לדיון), 4 ו- 5, לפנות אל המבקש ו/או
7 להטרידו בכל דרך שהיא לרבות באמצעות פרסום פוסטים בפייסבוק.
8 ב. אוסרת על משיבים 1, 3, 4 ו- 5 לפנות אל מי מבני משפחתו של המבקש ו/או
9 להטרידם בכל דרך שהיא.
10 ג. אוסרת על משיבים 1, 3, 4 ו- 5 להגיע לקרבת מקום מגוריו של המבקש או מקום
11 עבודתו למרחק שהוא קטן מ- 100 מ'.

12
13 תוקף הצו למשך 3 חודשים מהיום, דהיינו עד 23.12.21."

14
15 6. השאלה העיקרית שיש לדון בה, בערעור זה היא, האם המשיב הוכיח הטרדה מאיימת מצד
16 המערער. בצד שאלה זו מתעוררות שאלות משנה לא מעטות ובכללן - סדר הדיון בבית משפט קמא,
17 אופן הבאת הראיות, התנהלות הצדדים בבית משפט קמא לרבות, ובעיקר, התנהלותו של ב"כ
18 המערער ועוד. אבהיר, כי לאור המסקנה אליה הגעתי, המבוססת על הודעות ווטסאפ, שהמערער
19 שלח למשיב, אשר אינן שנויות במחלוקת, מתייתר הצורך לדון בטענות אלה.

20
21 לאחר ששקלתי את כל אשר בפניי, סבורה אני כי יש לקבל את הערעור, באופן חלקי בלבד,
22 על ידי התערבות חלקית בתוכן הצו שניתן על ידי בית משפט קמא, הכול כפי שיפורט להלן.

23 עיקר העובדות

24
25 7. מדברי ב"כ המערער בבית משפט קמא (שלא נסתר) המערער והמשיבים הם נושים של
26 דקל, הנמצא בהליכי פשיטת רגל. דקל הציג עצמו כבעל מערך משלוחים. המערער (שהוא בעלים של
27 רשת סופרמרקטים גדולה) סיפק את המצרכים מהסופרמרקט ושאר המשיבים עבדו אצל המבקש
28 כשליחים. דקל גבה את הכספים מהלקוחות, אך לא העביר את תמורת המצרכים למערער ולא
29 שילם למשיבים האחרים עבור השליחויות שביצעו, בסכומים של אלפי שקלים.

30 בשנת 2019 הוכרז דקל כפושט רגל ומאז מתנהלים הליכי פש"ר בעניינו. חרף זאת, באופן
31 שלא הובהר עד תומו, העסיק דקל את המערער ושאר המשיבים בשליחויות, כאמור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

8. דקל לא הכחיש את האמור לעיל ומהתכתבות ווטסאפ בין המערער למשיב [נספח ג' להודעת הערעור (להלן: "ההודעות") שרק חלקה הוצג על ידי דקל בפני בית משפט קמא וצוטט בעמ' 11 לפרוטוקול] עולה, שהוא אמנם מאשר שהוא חייב למערער כספים, אך טוען, שהוא העביר לו את התשלום, כל פעם - בדרך אחרת.

דיון ומסקנות

9. אומר, תחילה, כי המשיבים האחרים לא ערערו על ההחלטה ולכן לא אוכל לקבוע, במסגרת ערעור זה, כי המשיבים האחרים (או מי מהם) לא ביצעו הטרדה מאיימת כלפי דקל, כפי בקשת ב"כ המערער.

10. בטרם אגש לבחינה הפרטנית של המקרה שלפניי, אפרוש, בקצרה ככל האפשר, את התנאים בהם יכולה להתגבש הטרדה מאיימת, על פי החוק והפסיקה.

סעיף 2 לחוק מגדיר הטרדה מאיימת כ:

2. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא

או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד

או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם

או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול

שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או

בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק

הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים

(א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין

במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין".

11. המבחן להיות התנהגותו של "המטריד", הטרדה מאיימת, על פי הסעיף הנ"ל, הוא מבחן אובייקטיבי (היסוד הסובייקטיבי, ככל שהוא נדרש, עולה מעצם הגשת בקשה למתן צו לפי החוק, אך לא די בכך שהאדם מרגיש מוטרד, סובייקטיבית). הסעיף נוקט במבחן של סבירות - מבחן "האדם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

1 הסביר", שהוא מבחן אביקטיבי. על פי הסעיף - על ההטרדה להיות "בנסיבות הנותנות בסיס סביר
2 להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של
3 האדם...".

4
5 עוד יש להדגיש, כי המונח הטרדה מאיימת, אינו חל על פנייה אחת אל האדם הטוען
6 להטרדה, אלא הכוונה היא "לדפוס התנהגות" אשר חוזר על עצמו ואשר מקים גם חשש לפגיעה
7 בגופו או בחייו של האדם המוטרד. כך עולה, בבירור, מדברי ההסבר להצעת החוק [הצעת חוק
8 מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת 3028 (23/07/01) עמ' 769] שם נאמר במפורש, כי:

9 "המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית "Stalking",

10 מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים [לשון רבים -

11 ת.ש.נ.ג.] אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים

12 המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד.

13 מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד

14 בפני עצמו, עבירה פלילית...

15 עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים [שוב לשון רבים - ת.ש.נ.ג.] משתמעים

16 ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה

17 מאיימת.".

18
19 ראו, לעניין זה, את דברי כבוד השופטת ש' שטמר בע"א (מחוזי חי') 4666-12-08 אסף דיין
20 נ' רינה יעל אוריאל (נבו 22.09.2009), אשר הבהירה כי: "פרסום כי האיש נוהג להונות נשים,
21 לקחת מהן את כספן בהבטחות שווא ולא להחזירו, כשלעצמו איננו לעמדתי הטרדה מאיימת.
22 מנגד אם פרסום זה נעשה באופן חוזר ונשנה, במקרקעיו של אדם, במקום עבודתו, באמצעים
23 אלקטרוניים, בפניה לבני משפחתו ולמכריו, הוא כן הטרדה מאיימת. לפיכך, צדק בית משפט
24 קמא, כשפטק כי רק שליחת מסרונים חוזרים ונשנים אל המערער או התקשרויות חוזרות
25 ונשנות למערער או למשפחתו, הם הטרדה מאיימת.

26
27 12. עיון בפסיקת בתי המשפט השלום (ככל שהיא מתפרסמת ורובה אינו מפורסם) מעלה, כי
28 גם הם מתייחסים לדרישה לקיומו של "דפוס התנהגות" החוזר על עצמו. ראו, למשל ה"ט (שלום
29 ראשלי"צ) 2699-09-16 קטרין בן דוד כהן נ' שרלי פז (נבו 11.11.2016) (כב' השו' כ' בן אליעזר) שם
30 נאמר כי: "... הסיטואציה הטיפוסית אליה מכוון צו מניעת הטרדה מאיימת אינה של אירוע
31 חד פעמי של הטרדה כזו או אחרת, אלא על דפוס התנהגות, אשר קיים חשש סביר שיחזור
32 על עצמו או חלילה יחמירו". כן ראו: ה"ט (שלום חי') 2634-01-18 אידה בל נ' מיכאלה
33 זילברמן (נבו 17.01.2018) (כב' השו' ע' וינברגר).
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

13. הנה כי כן, על הטוען להטרדה מאיימת להוכיח שני תנאים מצטברים; האחד - ראיות בדבר הטרדה או איומים, חוזרים ונשנים וכן - קיום חשש סביר, שהמטריד או המאיים יחזרו על התנהגותם.

ומהכלל אל הפרט - אל ענייננו אנו.

14. באת כוחו של דקל הביעה, בדין בפניי, תמיהה מה מסתתר מאחורי בקשת המערער לבטל את הצו, שהרי, לדבריה, אין למערער כל נגיעה למשיב; אין כל סיבה אמתית שהוא יפנה אליו או יכתוב עליו, וככל שיש לו טענות לגבי כספים שדקל חייב לו, הוא יכול להגיש נגדו תביעה.

אין מקום לתמיהה זו; צו לפי החוק מהווה פגיעה בזכויותיו של מי שהצו ניתן נגדו - בין בחופש הביטוי, בין בחופש התנועה ובין בזכויות אחרות ואין לעשות זאת אלא כאשר מתקיימים התנאים לכך בחוק ותוך איזון בין זכויות הצדדים.

יש לציין, כי ב"כ המערער טען, מנגד, שדקל הגיש את הבקשה על מנת למנוע מאלה שנפגעו ממעשיו (והמערער בכללם) מלפרסם אודותיו ולהזהיר אחרים מפניו. בעניין זה יש להבהיר, כי הזכות לחופש הביטוי מקנה למערער ולכל מי שסבור שדקל הונה אותו, לפרסם את אשר אירע, כמובן - ככל שהפרסום הוא אמת לאמיתה. ככל שאין אמת בדברים, פתוחה בפני דקל הדרך להגיש תביעה בשל פרסום לשון הרע, אך אין מקום לראות בפרסום כזה משום הטרדה מאיימת.

ראו, בעניין זה, את המקרה שנדון בעניין ד"ר הנ"ל, שם הבהירה כב' הש' שטמר כי פרסומים מסוג זה מותרים, כל עוד הם אינם מופנים באופן חוזר, שוב ושוב, אל המערער, לבני משפחתו, או אל הקרובים לו.

15. במקרה שלפניי, המערער כלל לא העלה פרסום לרשתות. כל שהוכח שהוא עשה, היה התכתבות עם דקל בהודעות הווטסאפ (נספח ג' להודעת הערעור). מהודעות אלה (ודי בהן לשם כך) עולה כי התמלאו התנאים לקיומה של "הטרדה מאיימת", אם כי ברף הנמוך.

עיון בהודעות מעלה, כי המערער פנה אל דקל, מספר פעמים, בקשר לחוב שדקל חייב לו, ודרש את תשלום החוב.

דקל לא הכחיש את החוב אך טען, שוב ושוב, שהוא העביר למערער את הכסף שהוא חייב לו, בעוד שהמערער שב ואמר שהוא לא קיבל ממנו דבר.

16. אין כל פסול בפניית נושה אל בעל חובו בדרישה לתשלום החוב, גם מספר פעמים, אך זאת - כאשר הדבר נעשה בדרך מקובלת ובמידה הראויה. אולם, פניות אישיות מרובות, שוב ושוב, אל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

כתובת פרטית של הטוען להטרדה, תוך שימוש בכינויים מעליבים ו"הבטחות" שתיעשינה פניות תכופות, באותו עניין "מדי יום ביומו", יכול שיעלו כדי הטרדה מאיימת.

כך הדבר בענייננו ;

17. ניתן בהחלט להבין את כעסו ואת תסכולו של המערער על התנהלותו של דקל כלפיו. בהודעות ששלח המערער אל דקל, עד ליום 9.9.21, בהן דרש את כספו, ניתן לראות פניות לגיטימיות, חרף היותן תכופות וחרף השימוש במילים קשות ועולבות שהמערער עשה במסגרתן. אילו פניותיו של המערער אל דקל היו מסתכמות בהודעות אלה, לא היה מקום לראות בהן הטרדה מאיימת.

גם בהודעות הרבות מיום 9.9.21 עשה המערער שימוש במילים "לא יפות" כלפי דקל - כינה אותו נוכל וגנב, אפס, מגעיל וכדו', וכן אמר לו שהוא לא יוותר לו, על שקל, גם אם זה ייקח לו 10 שנים והוסיף: "הוגשה תלונה ותוגש תביעה" (9.9.21 שעה 34: 35: 09). עם זאת, אילו בכך היו מסתיימות ההודעה - לא היה הדבר מגיע לכדי הטרדה מאיימת.

18. אולם תוכן ההודעות מיום 9.9.21 שנשלחו לקראת סיום התכתובת בתאריך זה, אליהן מצטרפות הודעות נוספות מיום 14.9.21, הגדישו את הסאה ;

לקראת סוף ההתכתבות מיום 9.9.21, כותב המערער למשיב: "אני על [צ"ל "כל" - ת.ש.ג.] בוקר מעכשיו אפנה אליך לגבי הכסף שלי" וכן: "ואני גם אגיע לאשתך ואבקש את הכסף כל יום".

בנוסף, כפי שעולה מנספח ג' הנ"ל, ביום 14.9.21, שלח המערער למשיב הודעות נוספות, בהן, הוא שוב מכנה את דקל "גנב" ו"מגעיל" ו"מזכיר" לו שהוא יתבע אותו על כל שקל, גם אם זה ייקח 20 שנה.

19. יש להדגיש ; הכינויים שמכנה המערער את דקל והאמירה שהוא יתבע אותו על כל שקל, אינם מהווים, כשלעצמם, הטרדה מאיימת.

ההטרדה המאיימת התגבשה בשל הצירוף של "הבטחות" המערער, מתאריך 9.9.21, שהוא יפנה אל דקל ואף אל אשתו, בפניות רבות "כל יום" בעניין החוב והעובדה שביום 14.9.21, הוא שלח לדקל 9 הודעות בהן הוא חוזר על כך שלא יוותר לו ועולב בו. התנהלות זו, אשר חזרה על עצמה, מעידה על כך שבדעת המערער לשוב ולהטריד את דקל בפניות דומות, חוזרות ונשנות ומצביעה על דפוס התנהלות אשר עולה כדי הטרדה מאיימת, באשר היא מקימה בסיס סביר להניח שהוא ישוב ויפנה אליו ואף אל אשתו בהודעות מסוג זה אשר, מטבע הדברים, פוגעות בשלוות החיים ובפרטיות. זאת - גם אם לא מימש את "הבטחתו" לפנות אליו ואל אשתו "כל יום".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

צודק ב"כ המערער בטענתו לפיה דקל לא הוכיח שהמשיב פנה אל אשתו; טענה זו של המשיב מהווה הרחבת חזית ואשתו של המשיב לא הובאה להעיד. אולם, גם אם לא פנה אליה, הרי האמירה לפיה הוא יפנה אליה כל יום, ביחד עם כל שאר הודעות, מהווה הטרדה מאיימת.

עם זאת, ראוי להזכיר, בהקשר לכך, את דברי המערער בבית משפט קמא אשר אמר כי: **"... יש לי הקלטות של אשתו שהם הגיעו להחלטה שהם ימכרו את האופנוע כדי לשלם את החובות"** ולתמוה, כיצד הגיעו לידיו הקלטות כאלה.

20. כאמור - ניתן בהחלט להבין את תחושותיו הקשות של המערער כלפי דקל, אך נכון אמרה כבוד השופטת קמא, כי היה על המערער לפנות לערכאות ולנקוט באמצעים לגיטימיים לגביית חובו. כפי שכבר ציינתי, ערה אני לחוסר האונים המלווה נושים אל מול חייבים, במיוחד שעה שמדובר בחייבים פושטי רגל וכן לתסכולו של המערער אשר, לטענתו, נפל קורבן להונאה מצד דקל (כפי טענתו של המערער שלפניי) אולם אין בכך כדי להצדיק התנהלות העולה כדי הטרדה מאיימת, גם אם ברף הנמוך.

21. המבקש העיד בבית משפט קמא, כי **"כשהגעתי לכאן וחניתי את הרכב שלי ברחוב משיב 4 עקב אחריי, צילם אותי ואת הרכב שלי וכאשר חייגתי למאה הגיעה לכאן ניידת והביאה אותי פנימה בעזרת המאבטחים"**.

אבהיר, כי אין לכלול אירוע זה בגדר מעשה של הטרדה מאיימת וזאת - לאור הסברו של המערער לפיו הוא צילם את דקל כדי להוכיח שהוא נוהג ברכב. נוכח הליכי פשיטת הרגל של דקל, יש לראות בצילום ברשות הרבים, על מנת להוכיח את יכולתו של דקל, זכות של המערער, כנושה שלו.

22. נוכח האמור לעיל - נוכח כך שמההודעות עצמן עולה כי התמלאו התנאים הנדרשים למתן צו, מתייתר הצורך לדון בשאר טענותיו של ב"כ המערער, לרבות טענותיו לגבי כלליותה של הבקשה; הרחבת גרסתו של דקל, אי הבאת אשתו של דקל להעיד וכיוצ"ב.

עוד אין בדעתי להתייחס לטענות ב"כ המערער לגבי האופן בו התנהל הדיון בבית משפט קמא; אין בדעתי לשים עצמי במקומה של כבוד השופטת קמא, או להתייחס לטענותיו האישיות של ב"כ המערער בעניין זה, או להתנהלות הצדדים, לרבות המערער ובא כוחו, כפי שהיא עולה מפרוטוקול בית משפט קמא ומההחלטה. אין הדבר נדרש לצורך הכרעה בערעור זה, אין זה מתפקידי ואף אין ביכולתי להתייחס לכך.

23. לפיכך, אני דוחה את הערעור ככל שהוא נוגע לקביעת בית משפט קמא לפיה התנהלותו של המערער עולה כדי הטרדה מאיימת.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

עם זאת, מוצאת אני מקום להתערב בתוכן הצו שניתן על ידי בית משפט קמא, לעניין איסור על פרסום בפייסבוק.

24. שיקול הדעת שעל בית המשפט להפעיל בדונו בבקשה למתן צו לפי החוק, מחייב עריכת איזון בין זכויות הצדדים, שעיקרן - זכותו של הטוען להטרדה, לשלוות חיים, לפרטיות, לשלום ולשלום בני משפחתו, מחד גיסא, ומאידך גיסא - זכותו של מי שטוענים כלפיו להטרדה, לחופש ביטוי ולחופש התנועה.

במסגרת איזון זה יש להעדיף, במקרה דנן, את הזכות לחופש הביטוי - את זכותו של המערער (ושל שאר המשיבים) לפרסם (לענייננו - בפייסבוק) את מעשיו של דקל.

25. כפי שהובהר לעיל, פרסום בפייסבוק של מעשי המשיב, כלפי המערער וכלפי אחרים, אינו מהווה הטרדה מאיימת; מדובר בפרסום לגיטימי של מי שנפגע, לטענתו, מהונאה, מה גם שלציבור יש עניין בפרסום כזה, אשר יש בו כדי להזהיר נפגעים פוטנציאליים. זאת, כמובן, ככל שהדברים המפורסמים הם אמת. תרופתו של מי שפורסמו נגדו דברים משמיצים שאין בהם אמת, מצויה בחוק אחר - חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

לא למותר להדגיש כי, במקרה דנן, המערער לא פרסם דבר בפייסבוק, אלא שלח לדקל הודעות ווטסאפ בלבד.

26. התוצאה היא, שאני מקבלת את הערעור, חלקית, באופן שאני מורה, לגבי המערער (שהוא היחיד אשר הגיש ערעור) על ביטול האיסור אשר בסעיף א' לצו האוסר על המשיבים: "לפנות אל המבקש/או להטרידו ... באמצעות פרסום פוסטים בפייסבוק".

שאר האיסורים שבצו נותרים על כנם.

27. כל אחד מהצדדים ביקש לחייב בהוצאות את הצד שכנגד.

מאחר שהערעור התקבל (גם אם רק בחלקו) ונוכח התנהלותו של דקל בערכאה זו, מצאתי לנכון לחייב את דקל בהוצאות. בהתנהלותו של דקל בערכאה זו, כוונתי לבקשות 2 ו-3 שהגיש דקל לתיק, בתאריך 29.11.21, בהן ביקש לדחות את הדיון בערעור, שהיה קבוע למחרת - ליום 30.11.21.

לא אלאה את הקורא בפירוט הבקשות שהוגשו, ללא שנתמכו במסמכים קבילים המצדיקים דחייה ואסתפק בכך שאציון, כי בסופו של דבר דחיתי את הדיון מהנימוקים שבהחלטתי מיום 29.11.21 (שניתנה בשעה 53:19) ועיקרם - הזהירות המתחייבת בימי מגפת קורונה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5791-11-21 שמעוני נ' דקל

1
2 אציין, כי בהחלטתי הנ"ל, הוריתי לדקל להמציא אישור רפואי כדין על מחלתו וכן על היותו
3 בבידוד (שתי סיבות אשר לטענתו מנעו ממנו מלהתייצב לדיון, שהיה קבוע ליום 30.11.21).
4
5 דקל לא המציא אישור רפואי כדין על מחלתו. ההיפך הוא הנכון - הוא הגיש אישור רפואי
6 לפיו הוא אינו סובל ממחלה המונעת ממנו להתייצב לדיון בבית משפט. אשר לבידוד - התברר, מפיו,
7 בתחילת הדיון בערעור זה, שהוא כלל לא היה צריך להיות בבידוד, אלא שהוא בחר להיות עם בתו,
8 אשר חויבה בבידוד וזאת - לדבריו, מאחר שאשתו לא הייתה יכולה להישאר איתה.
9
10 28. מאחר שלא קמה כל הצדקה לבקשותיו של דקל לדחיית הדיון (שאף, בלשון עדינה - לקו
11 בחסר) ולאור הטרחה שנגרמה גם לבית המשפט (לרבות המזכירות) וגם למערער ולבא כוחו, אני
12 מחייבת את דקל לשלם למערער, באמצעות בא כוחו, הוצאות ההליך בסך 2,500 ₪.
13
14 ההוצאות ישולמו בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
15 מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
16
17

18 המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

19
20 ניתן היום, א' טבת תשפ"ב, 05 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.
21

תמר שרון נתנאל, שופטת

22
23